



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 710/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vladimírom Fraňom, LL.M., advokátom, J. Hašku 18, Nové Mesto nad Váhom, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27Co/82/2024-374 z 12. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorý navrhuje zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.
2. Žalobou podanou na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) sa sťažovateľ v konaní sp. zn. 5C/43/2018 domáhal náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.
3. Okresný súd v poradí druhým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľovi 11 000 eur a priznal mu aj nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaný podal proti druhému rozsudku okresného súdu odvolanie. Krajský súd prvoinštančné rozhodnutie potvrdil. Proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu podal žalovaný dovolanie, na základe ktorého najvyšší súd uznesením z 26. augusta 2024 napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil ďalšie konanie.
4. Následne krajský súd v poradí tretím rozhodnutím vo veci sťažovateľa rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že rozsudok okresného súdu zo 6. decembra 2021 (v spojení s jeho doplnčím rozsudkom) zmenil a žalobu sťažovateľa zamietol.

5. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ 8. októbra 2025 dovolanie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že krajský súd vo veci nariadil pojednávanie, z ktorého sa v dôsledku riadne naplánovanej onkologickej liečby ospravedlnil a zároveň nedal súhlas na uskutočnenie pojednávania v jeho neprítomnosti. Napriek uvedenému krajský súd nariadené pojednávanie vykonal a zároveň na ňom vyhlásil napadnutý rozsudok.

7. Princíp právnej istoty krajský súd podľa sťažovateľa porušil tým, že senát v rovnakom zložení, za rovnakého skutkového stavu a bez vykonania akéhokoľvek dokazovania vydal oproti vlastnému skoršiemu rozhodnutiu absolútne protichodné rozhodnutie.

8. Okrem toho sťažovateľ namieta, že krajský súd nevykonal pre samotné rozhodnutie nevyhnutné dôkazy, a tie, ktoré boli vykonané, vyhodnotil svojvoľným spôsobom. Za mätúci považuje sťažovateľ záver krajského súdu o jeho stotožnení sa so skutkovými závermi okresného súdu aj napriek jeho zmene odvolacím súdom. V tomto kontexte je podľa sťažovateľa napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnený.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. O porušení základných práv a slobôd sťažovateľa ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom krajského súdu je na jeho dovolanie príslušný rozhodnúť najvyšší súd. Ústavná sťažnosť je tak proti rozsudku krajského súdu podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu